

Arrest

nr. 98 495 van 7 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. RONSE en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen België binnen op 3 maart 2012 en diende twee dagen later een asielaanvraag in.

1.2. Op 12 juli 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die diezelfde dag per aangetekend schrijven naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Wazir Abad in het district Pul-i-Khumri van de provincie Baghlan. U bent een soennitische moslim en Pasjtoens van etnische origine. Volgens uw verklaringen deed u als militair wachtdiensten in het presidentiële paleis en fungeerde u daar ook als chauffeur. U stopte uw tewerkstelling bij het leger op 31 juli 2007. Vijf dagen hiervoor had uw moeder u gecontacteerd betreffende de dreigbrieven die ze had gekregen van de taliban waarin deze ermee dreigden uw zus te ontvoeren indien u niet stopte met werken bij het leger. Op 31 juli 2007 ging u op hun eis in en keerde u terug naar het ouderlijk huis. Die dag werd u onderweg naar huis aangevallen door mannen van de taliban. U werd geslagen en beschoten. De kogel kaatste op een steen en de scherven ervan kreeg u in uw hoofd, aan uw lip en aan uw oogkas. Met behulp van de broer van de mollah van uw dorp kon u ontsnappen. Na dit incident was uw moeder van mening dat het niet meer veilig was in Afghanistan en dat u beter het land verliet, hetgeen u deed. Na uw vlucht verbleef u gedurende 4 jaar in Griekenland. U kwam aan in België op 3 maart 2012 waar u op 5 maart 2012 een asiolverzoek indiende.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een kopie van uw taskara en een medisch attest voor.

B. Motivering

Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst omdat u er werd geïsoleerd door de taliban omwille van uw activiteiten binnen het Afghaans Nationaal Leger (ANA). Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming aannemelijk.

Vooreerst moet er worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen inzake uw activiteiten binnen het ANA. In de eerste plaats moet wat dit betreft worden vastgesteld dat uw verklaringen over de periode waarin u tewerk zou zijn gesteld bij het ANA niet overtuigen. U stelde hierover tijdens het gehoor dat u tot het leger toetrad nadat u de taskara die u in het kader van uw asiolverzoek voorlegde had bekommen (CGVS, p.7). Uit het document blijkt echter dat het na uw vertrek uit Afghanistan op 1 augustus 2007 (CGVS, p. 4, 6), namelijk op 18/8/1388 (9 november 2009 in de westerse kalender) werd afgeleverd. Dat u pas nadien tot het Afghaanse leger zou zijn toegetreden zoals u beweerde is dan ook onmogelijk. Bovendien kan uit het document worden afgeleid dat u 16 maand voor 31 juli 2007 niet voldeed aan de toelatingsvoorwaarden van het ANA. Uw leeftijd wordt in de taskara immers geschat als op 19 jaar in het jaar 1388 (21 maart 2009 tot 20 maart 2010 in de westerse kalender). Dit betekent dat u in 2007 maximaal 16 jaar was terwijl uit informatie van het Commissariaat-generaal welke aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat de minimumleeftijd voor de aanstelling bij het ANA 18 jaar is. Dat u reeds begin 2006 zou zijn toegetreden tot het Afghaans Nationaal Leger is dan ook weinig aannemelijk.

Uw verklaringen wat betreft uw tewerkstelling bij het Afghaans Nationaal Leger worden verder ondermijnt door uw gebrek aan kennis hieromtrent. Wat betreft de inschrijving bij het leger, dient te worden vastgesteld dat u niet op de hoogte bent van de voorwaarden daarvoor. Gevraagd naar de documenten die men moet voorleggen om zich aan te melden bij het ANA, verklaart u dat er enkel een taskara vereist was. Andere criteria om aanvaard te worden zouden er niet zijn geweest (CGVS, p.8). Uit de gegevens waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt echter dat iemand die tot het ANA wil toetreden minimum 18 jaar moet zijn, over een taskara moet beschikken en 2 brieven van dorpsoudsten of van andere garantoren hoort in te dienen. Ook uw kennis over de fysieke screening van het ANA is opvallend gering is. Gevraagd naar de onderzoeken die u diende te ondergaan weet u enkel te vertellen dat ze uw organen, uw testikels, uw zicht en uw gehoor onderzochten (CGVS, p.8). Nochtans blijkt uit de informatie van de Commissaris-generaal dat het medisch examen zowel een fysieke test inhoudt, als een biometrische scanning en een opium test. Verder slaagde u er tijdens het gehoor niet in het symbool van het Afghaans leger te omschrijven. U beschreef dit symbool aanvankelijk als een cirkel tussen twee tarwetakken maar gaf tegelijkertijd aan niet te weten of dit het symbool van het ANA in zijn geheel was (cgvs, p.10). Verder bleken de omschrijvingen die u tijdens het gehoor gaf van de insignes van de verschillende rangen binnen het ANA niet overeen te stemmen met de informatie van de Commissaris-generaal hierover. Zo blijkt de tekening die u maakte van de insigne van een sergeant (cgvs, bijlage 1, figuur 1) niet overeen te stemmen met het voorbeeld waarover de Commissaris-generaal beschikt. Gevraagd naar de insigne van een generaal, tekende u dan weer de insigne van een majoor generaal (figuur 2) om vervolgens aan te geven dat u zich de insignes van een luitenant kolonel en van een brigadier generaal niet kan herinneren (CGVS, p.10, 11).

Gezien de voorgaande vaststellingen moet er geconcludeerd worden dat er aan uw verklaringen inzake uw werkzaamheden voor het ANA geen geloof kan worden gehecht. Van iemand die zijn

land ontvluchtte vanwege zijn activiteiten voor het ANA, waarbinnen hij gedurende 16 maand actief zou zijn geweest en waarbinnen hij een opleiding zou hebben genoten, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij een uitgebreide beschrijving kan geven van de structuur, de rangen en de gebruikte terminologie binnen het leger. De door u aangebrachte documenten herstellen de geloofwaardigheid van uw beweringen niet aangezien de taskara, noch het medisch attest uw activiteiten binnen het ANA vermelden. Wat betreft eventuele bewijsstukken betreffende uw tewerkstelling bij het Afghaans Nationaal Leger stelde u dat u dergelijke documenten ter beschikking had in Afghanistan en dat ze u zouden worden opgestuurd (CGVS, p. 6, 7). Ook drie maand na het gehoor stelde u deze documenten echter nog niet ter beschikking van de Commissaris-generaal. Er kan in uw hoofde dan ook niet worden geconcludeerd tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 a of b van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan wordt de status van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt echter dat u er niet in slaagt uw afkomst uit district Pul-i-Khumri van de provincie Baghlan aannemelijk te maken.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt immers dat uw kennis van uw regio te beperkt is om uw verklaringen over uw verblijf daar aannemelijk te maken. Zo slaagde u er tijdens het gehoor niet in uitgebreide informatie te verschaffen over uw regio van herkomst. Vooreerst bleek u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal moeite te hebben bij het hanteren van de Afghaanse kalender aangezien u er niet in slaagde om uw geboortedatum te geven volgens die kalender (CGVS, p. 3). Verder komt het telefoonnummer van uw zus, die volgens uw beweringen in Wazirabad, Afghanistan, verblijft niet overeen met informatie van het Commissariaat-generaal hierover. Uit de informatie voorhanden op het CGVS blijkt immers dat Afghaanse gsm-nummers (na de landscode) beginnen met het cijfer 7. U beweerde daarentegen dat het mobiele telefoonnummer van uw zus 009387523 was (cgvs, p.5). De combinatie 00938... wordt overigens niet gebruikt in Afghanistan zoals uit dezelfde informatie blijkt. Evenmin bleek u tijdens het gehoor op de hoogte te zijn van de geografische indeling van uw streek. Gevraagd naar de verschillende districten van de provincie Baghlan blijkt u slechts 4 van de vijftien districten te kennen en verwijst u onder meer naar twee provincies, namelijk Kunduz en Bamyan (CGVS, p. 12).

Tot slot stelde u verkeerdelijk dat M.(...) M.(...) de gouverneur was van Baghlan in de periode van uw vertrek uit Afghanistan en dat hij waarschijnlijk nu nog altijd de gouverneur is (CGVS, p.12). Uit informatie van het CGVS blijkt echter dat Sayed Ikramuddin Masoomi de gouverneur was van de provincie Baghlan tussen 26 juli 2006 – 8 november 2007.

Op basis van voorgaande vaststellingen moet worden gesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan. Het feit dat u analfabeet en onopgeleid zou zijn, vormt geen afdoende verklaring voor uw beperkte kennis van Afghanistan en uw beweerde regio van herkomst. Uit het gehoorverslag blijkt immers dat u wel degelijk over voldoende intellectuele capaciteiten beschikt die een uitgebreidere kennis mogelijk maken. Zo gaf u aan Dari, Pasjtoen en Grieks te spreken (cgvs, p.5). Vooral uw kennis van het Grieks wijst op degelijke intellectuele capaciteiten aangezien u deze taal in een periode van vier jaar moet hebben geleerd (DVZ, p.35). Verder blijkt tijdens het gehoor dat u weldegelijk in staat bent om cijfers te herkennen en ze te schrijven. Zo greep tijdens het gehoor zelf naar de pen en noteerde u het cijfer 3 toen u gevraagd werd naar het telefoonnummer van uw zus (CGVS, p.3, 5). De door u aangebrachte documenten volstaan evenmin om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. De taskara betreft immers een kopie van een kopie zodat er geen bewijswaarde aan kan worden verleend. Uit het medisch attest kan dan weer niet worden afgeleid in welke omstandigheden u de vermelde verwondingen zou hebben opgelopen. Evenmin kan er enige aanwijzing betreffende uw regio van herkomst uit worden afgeleid.

Wat betreft de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerde verblijf in Afghanistan moet worden opgemerkt dat geloofwaardige verklaringen in dit verband belangrijk zijn voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie of herkomst, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming.

De vaststelling dat u niet (recent) uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht

biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en van artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij wet van 27 februari 1967. Verzoeker formuleert zijn grieven als volgt:

"Doordat:

1. In hoofdorde: Verwerende partij oordeelde ten onrechte dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemde1inenwet kan worden erkend:

• ALGEMENE WETS-EN VERDRAGSBEPALINGEN:

Artikel 48/3 Vreemdelingenwet bepaalt het volgende: (...) Overeenkomstig artikel I van de Conventie van Genève van 1951 is een vluchteling (...)

• BEOORDELING VAN DE GEGRONDHEID VAN HET ASIELVERZOEK

1. Tegenpartij heeft ten onrechte geen geloof gehecht aan afkomst van verzoeker uit het district Pul-i Khumri van de provincie Baghlan (Afghanistan). Verzoeker verklaarde dat hij tot de incidenten heeft verbleven in zijn geboortedorp Wazirabad, district Pul-i Khumri, provincie Baghlan (Afghanistan). Verwerende partij oordeelde ten onrechte dat verzoeker bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn verblijfplaatsen de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor zijn komst naar België heeft afgelegd waardoor het onmogelijk zou worden zijn om een correct beeld te krijgen van zijn werkelijke familiale situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in zijner hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst; Teneinde tot dit besluit te komen haalt verweerder enkele lacunes aan: 1) Verzoeker slaagt er niet in om zijn geboortedatum te geven volgens de Afgaanse kalender en heeft bijgevolg moeite bij het hanteren van deze kalender 2) Verzoeker geeft het verkeerde telefoonnummer van zijn zus op 3) Verzoeker vermeldt slechts 4 van de 15 districten van de provincie Baghlan op en vernoemt onder meer twee provincies, nl Kunduz en Bamyān 4) Verzoeker slaagt er niet in om de gouverneur van Baghlan in de periode van zijn vertrek te benoemen. Verzoeker werpt vooreerst op dat verwerende partij bij haar beoordeling onvoldoende rekening heeft gehouden met het feit dat hij door het vroege overlijden van zijn vader nooit de gelegenheid heeft gehad om naar school te gaan, waardoor hij analfabeet is. Verwerende partij heeft de intellectuele vermogens van verzoeker ernstig overschat; Wat betreft de bemerking van verzoeker dat de kennis van het Grieks van verzoeker wijst op voldoende intellectuele capaciteiten, wenst verzoeker het volgende op te merken; Verwerende partij heeft op geen enkel moment gevraagd naar het kennisniveau van verzoeker; Verzoeker heeft op de doortocht naar België weliswaar vier jaar in Griekenland verbleven, doch hij is de Griekse taal helemaal niet machtig; Verzoeker heeft in die vier jaar enkel een zeer beperkte woordenschat geleerd, noodzakelijk om te overleven; Verzoeker is niet in staat om een conversatie te voeren, doch kan enkel enkele basiswoorden. Het feit dat verzoeker na vier jaar slechts enkele woorden kan begrijpen/spreken, doet geen afbreuk aan het feit dat het verstandelijk niveau van verzoeker zeer laag is; Dit verklaart eveneens de moeilijkheden die verzoeker ondervindt bij het hanteren van de Afgaanse kalender; Het feit dat verzoeker het zeer moeilijk heeft om cijfers te hanteren, blijkt ook uit het feit dat hij tijdens het gehoor een foutief gsm-nummer van zijn zus heeft gegeven; Verzoeker heeft getracht spontaan te antwoorden, toen verweerder hem vroeg naar bovenvermeld nummer (zie p 5 gehoorverslag); Verzoeker had echter onmiddellijk al een gevoel dat de opgegeven nummers niet volledig correct waren en heeft getracht deze na te kijken; Gelet dat verzoeker nog steeds niet zeker was de opgegeven nummers, merkte hij op dat hij de cijfers zou kunnen herkennen en nakijken wanneer hij een gsm zou krijgen (wat niet gebeurd is (zie p 5 gehoorverslag); Het is duidelijk dat verzoeker de cijfers zelf niet herkent, doch enkel via een visuele herkenning met een GSM het nummer had kunnen nakijken (verzoeker heeft het intikken van het nummer in zijn geheugen opgeslagen, doch niet de cijfers in concreto); Wat betreft de opsomming van de districten van de provincie Baghlan, dient te worden opgemerkt dat verzoeker op één na alle districten, grenzend aan het eigen district Pul-i Khumri heeft kunnen opsommen; Wat betreft de vermelding Bamyān, heeft verzoeker zich tijdens het gehoor onmiddellijk gecorrigeerd en heeft bevestigd dat dit een provincie was; Wat betreft de vraag naar de gouverneur van de provincie, erkent verzoeker dat hij de huidige gouverneur heeft genoemd, doch niet zijn voorganger; Verweerder beroept zich op het antwoord op vier vragen, doch dit betreft een heel minimaal deel van de vragen die over de herkomst van verzoeker werden gesteld (gehoorverslag p 11-16)- Verzoeker heeft zo goed mogelijk trachten te antwoorden op de overige vragen betreffende de kennis van feitelijke gegevens die behoren tot zijn onmiddellijke leefomgeving en zijn ruimere leefomgeving; Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis omtrent de regio van herkomst van verzoeker, dient rekening gehouden worden met zijn profiel (nl ongeschoolde, ongeletterde persoon); Verzoeker stelt vast dat het administratief dossier van verweerder geen aanwijzingen bevat dat de overige talrijke antwoorden niet correct zouden zijn; Bij de beoordeling van de antwoorden van dient bovendien eveneens rekening gehouden te worden met het feit dat verzoeker ernstige psychologische stoornissen vertoont en ernstig onder druk stond; Deze psychologische problemen zijn inmiddels ernstig verslechterd en leiden ertoe dat cliënt op 13/07/2012 een einde aan zijn leven heeft proberen te maken; Verzoeker is van de vierde verdieping naar beneden gesprongen, doch om miraculeuze wijze heeft verzoeker deze zelfmoordpoging overleefd (zie stuk 2); Teneinde zijn geestelijke problemen te behandelen, werd verzoeker inmiddels voor de behandeling toegewezen aan het Carda-centrum; Gelet op voorgaande en de vele antwoorden die verzoeker toch kon geven, dient te worden geoordeeld dat verzoeker zijn afkomst uit het district Pul-i Khumri van de provincie Baghlan voldoende aannemelijk heeft gemaakt;

2. Asielrelaas: het door verzoekers ingeroepen asielmotief ressorteert onder de criteria van de Conventie van Genève van 28 juli 1951

- *Overeenkomstig artikel I van de Conventie van Genève van 1951 is een vluchteling (...) Verzoeker vreesde voor zijn leven (en het leven van zijn zus) nadat hij door de taliban werd bedreigd en aangevallen wegens zijn tewerkstelling bij het Afghaans Nationaal Leger; Overwegende dat de tegenpartij ten onrechte geen geloof heeft gehecht aan de werkzaamheden van verzoeker voor het Afghaans Nationaal Leger (ANA);*
- *Verweerder werpt vooreerst op dat de verklaringen van verzoeker over de periode waarin hij tewerk zou gesteld zijn bij het ANA niet overtuigen; Verzoeker heeft verklaard dat hij enige tijd na het bekomen van zijn taskara tot het leger toetrad; Verweerder stelt daarop vast dat de taskara op 09 november 2009 werd afgeleverd; Verzoeker betwist dit niet, doch kan verklaren waarom deze taskara dateert van na zijn vertrek uit Afghanistan; Verzoeker diende bij zijn inschrijving bij het leger zijn taskara af te geven en dit document werd ingehouden; Tijdens zijn verblijf in Griekenland heeft verzoeker aan zijn zus gevraagd om een duplicaat van zijn taskara aan te vragen en op te sturen; Uiteindelijk heeft verzoeker enkel een fax-kopie van deze taskara bekomen en hij heeft dit document tijdens de asielpcedure voorgelegd (zie stuk 3); Verweerder merkt eveneens op dat verzoeker bij zijn aanstelling door het ANA maximaal 16 jaar was en besluit hieruit dat het weinig aannemelijk is dat verzoeker op deze leeftijd tot het Leger werd toegelaten; Verzoeker wijst op de fraude die door het leger werd gepleegd teneinde ook minderjarige kinderen te laten aansluiten (zie stuk 4); Verzoeker was vastberaden bij het Leger aan te sluiten teneinde te kunnen zorgen voor een aanvullend gezinsinkomen;*
- *Verweerder overweegt in tweede instantie dat het gebrek aan kennis over het leger van verzoeker de verklaringen mbt zijn tewerkstelling ondermijnt; Verzoeker werpt vooreerst op dat verwerende partij bij haar beoordeling onvoldoende rekening heeft gehouden met het feit dat hij door het vroege overlijden van zijn vader nooit de gelegenheid heeft gehad om naar school te gaan, waardoor hij analfabeet is; Verzoeker besliste bovendien om bij het Leger aan te sluiten omdat hij een eigen inkomen wilde verwerven zodat zijn moeder er financieel niet alleen voorstond (verzoeker was bijgevolg niet bijzonder geïnteresseerd in het leger op zich, het betrof hem enkel een inkomstenbron) Gelet op zijn profiel is het niet ongevoerd dat verzoeker ernstige moeilijkheden heeft om de 16 verschillende rangen en hun symbolen goed te kunnen onderscheiden; Verzoeker heeft vanuit zijn eigen waarnemingen het symbool van de sergeant getekend (zie stuk 8); Verzoeker heeft voor het overige in detail beschreven welke tests en trainingen hij zelf heeft moeten ondergaan en deze verklaringen zijn conform de verklaringen van Lt. Gen Caidwell, bevelhebber van de NATO Training Mission (zie stuk 5); Verzoeker beschreef dat hij zich eerst heeft aangeboden in het districtscentrum, waar werd geïnformeerd naar zijn persoonlijke gegevens; Na vijf dagen verkreeg verzoeker de toelating om de militaire opleiding aan te vatten en werd hij naar Kabul gebracht; Verzoeker heeft eveneens blijk gegeven kennis te hebben van de bijzondere terminologie binnen het leger (Kandak, Leva,...); Teneinde zijn tewerkstelling bijkomend te kunnen staven heeft verzoeker aan zijn zus gevraagd om enkele bijkomende documenten die hij thuis had achter gelaten, op te sturen; Op het moment van het gehoor ging hij ervan uit dat deze documenten inmiddels waren opgestuurd; Achteraf kwam verzoeker te weten dat deze documenten destijds door zijn zus aan een derde persoon waren overhandigd; De zus van verzoeker is immers ook analfabeet en heeft de hulp van een dorpsgenoot ingeroepen en gevraagd om deze documenten in haar plaats te posten; Tot op heden heeft verzoeker deze documenten niet bekomen; Momenteel beschikt verzoeker slechts over twee foto's waarop hij met uniform te zien is (zie stuk 6); Gelet op de antwoorden van verzoeker dient te worden besloten dat niet dient te worden getwijfeld aan zijn tewerkstelling voor het ANA;*
- *Het is dan ook duidelijk is dat verzoekers als vluchteling dient te worden erkend; Verzoeker werd immers het slachtoffer van vervolging die ressorteert onder de criteria van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 Het Vluchtelingenverdrag omschrijft niet wat als vervolging kan worden beschouwd; Enkel het artikel 33 van het Verdrag bevat een aanwijzing en spreekt van een bedreiging van het leven of de vrijheid"; Volgens het Gemeenschappelijk Standpunt Vluchtelingen is er sprake van vervolging "indien de ondergane feiten wegens hun aard of herhaald karakter voldoende ernstig zijn: ofwel omdat ze een ernstige schending vormen van de mensenrechten, waaronder het recht op leven, het recht op vrijheid en het recht op lichamelijke integriteit, ofwel omdat zij de persoon die ze heeft ondergaan, alle gegevens van de zaak in aanmerking genomen, duidelijk beletten zijn leven in het land van herkomst voort te zetten; Verzoeker werd tweemaal ,het slachtoffer van vervolging omwille van zijn tewerkstelling voor het leger; Verzoeker ontving niet alleen bedreigingen van de taliban, doch werd eveneens daadwerkelijk door hen aangevallen en beschoten; Verzoeker legt een medisch attest neer, waaruit blijkt dat hij inderdaad geraakt werd door enkele afstandsschoten (zie stuk 7); Verzoeker was reeds in het verleden blootgesteld aan ernstige vervolgingsdaden die ressorteren onder het Vluchtelingenverdrag; Vaststaande rechtspraak bepaalt het volgende: RvV 24 maart 2010, nr. 40 739: (...) Conform de kwalificatierichtlijn 2004/83 geldt bovendien dat wanneer blijkt dat iemand reeds in het verleden werd vervolgd, dit een ernstige aanwijzing vormt van ook in de toekomst te zullen worden vervolgd; Dat het in casu bijgevolg aan verweerster is om aan te tonen dat dergelijke vervolgingen zich*

in de toekomst niet meer zullen voordoen (RvV 23 oktober 2009, nr. 33 137 en RvV 12 november 2009 nr 34018); Gelet op de oorzaak van de vervolging, is het vanzelfsprekend dat de vrees van verzoeker bovendien actueel blijft; Verzoeker verwijst naar vaststaande rechtspraak: Rvv 10 maart 2010, nr. 40047: (...). Verzoeker wijst erop dat de taliban hun invloed in de noordelijke provincies, met inbegrip van de provincie Baghlan sterk heeft uitgebreid, zodat de vrees van verzoeker nog steeds actueel is (zie stuk 9); Overwegende dat uit voorgaande volgt dat verzoekers als vluchtelingen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dienen te worden erkend;

*II. In ondergeschikte orde: Ingeval zou worden geoordeeld dat de status van vluchteling niet zou kunnen worden toegekend, quod non, komt verzoeker in aanmerking voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet: Artikel 48/4 § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt dat (...). Artikel 48/42 van de vreemdelingenwet verduidelijkt dat(...). Verzoeker heeft zijn afkomst uit het district Pul-i Khumri van de provincie Baghlan voldoende aannemelijk gemaakt; Gelet op de problematische veiligheidssituatie in bovenvermelde regio komt verzoeker bijgevolg in aanmerking voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2c van de Vreemdelingenwet; Verzoeker verwijst enerzijds naar de nota *Beleid van het CGVS inzake asielaanvragen van Afghaanse asielzoekers- regio 's subsidiaire bescherming*“, waarin de noordelijke provincie Baghlan uitdrukkelijk wordt vermeld en anderzijds naar de talrijke veiligheidsincidenten die er plaatsvinden en de uitbreidende invloed van de taliban in de regio (zie stuk 9);”*

2.2. De asielaanvraag van verzoeker wordt door het Commissariaat-generaal afgewezen om reden dat: (i) er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen inzake zijn werkzaamheden voor het Afghaanse Nationaal Leger, (ii) aan zijn verklaringen omtrent zijn verblijf in Afghanistan evenmin geloof kan worden gehecht en (iii) de door hem aangebrachte documenten niet van aard zijn voormelde conclusies te wijzigen.

2.3. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad hecht vooreerst geen geloof aan verzoekers asielrelaas.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft immers terecht vastgesteld dat aan verzoekers beweerde activiteiten binnen het Afghaans Nationaal Leger (ANA), welke de oorzaak zouden zijn van zijn beweerde problemen met de taliban, geen geloof kan worden gehecht.

Zo verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal dat hij tot het leger toetrad “*een tijdje nadat*” hij zijn “*taskara (...) gevraagd*” en verkregen had, doch blijkt uit de inhoud van de door hem voorgelegde kopie ervan, dat zijn taskara pas op 9 november 2009 werd afgeleverd, oftewel meer dan twee jaar na zijn vertrek uit Afghanistan dat hij op 1 augustus 2007 situeert (Gehoورverslag 3 april 2012, p. 4 en 7). Zijn huidige *a posteriori*- uitleg voor deze opmerkelijke vaststelling houdt geen steek. Immers, aangezien, zo verklaart hij thans in zijn verzoekschrift, de kopie van zijn taskara die hij thans voorlegt “*enkel een fax-kopie van*” zijn originele taskara betreft die bij zijn inschrijving in het leger zou zijn ingehouden, vermeldt deze logischerwijze dezelfde datum van afgifte als die op het origineel ervan staat vermeld, met name 9 november 2009.

Voorts beschikt verzoeker, ondanks zijn bewering dat hij vier maanden opleiding volgde in de militaire school in Kabul en “*een jaar als onderofficier*” werkte (Vragenlijst 5 maart 2012, p. 3 en Gehoorverslag 3 april 2012, p. 4), slechts over een gebrekkige en bovendien foutieve kennis over het leger. Zo is hij niet op de hoogte van de voorwaarden om bij het leger te kunnen worden ingeschreven. Immers, waar volgens verzoeker enkel een taskara vereist is om zich aan te melden bij het Afghaanse Nationaal Leger (ANA), blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat iemand die tot het ANA wil toetreden minimum achttien jaar oud moet zijn, over een taskara moet beschikken en twee brieven van dorpsoudsten of van andere garantoren hoort in te dienen. Voorts blijkt verzoekers kennis over de fysieke screening van ANA zeer gering. Op de vraag naar de onderzoeken die hij diende te ondergaan, wist verzoeker enkel te vertellen dat ze zijn organen, zijn testikels, zijn zicht en zijn gehoor onderzochten en werd nagegaan of hij niet gewond was en geen breuken had (gehoorverslag 3 april 2012, p. 8). Uit de informatie opgenomen in het administratief dossier blijkt nochtans dat het medische examen zowel een fysieke test inhoudt als een biometrische scanning en een opiumtest. Voorts slaagde verzoeker er tijdens zijn gehoor niet in het symbool van het Afghaanse leger te omschrijven, bleek hij onwetend omtrent de structuren van het Afghaanse leger en stemmen de insignes van de verschillende rangen binnen het ANA die hij opgaf niet overeen met de informatie hierover toegevoegd aan het administratief

dossier. Het feit dat verzoeker analfabeet is en zijn verklaring dat hij niet bijzonder geïnteresseerd was in het leger op zich maar eerder in het loon dat hij ermee verdiende, verklaren noch rechtvaardigen geenszins zijn vastgestelde gebrekkige kennis over het ANA. Gelet op zijn bewering ongeveer zestien maanden lang het ANA te hebben gediend, kon van verzoeker een uitgebreide kennis hieromtrent worden verwacht. Verzoeker bleef hier echter geheel in gebreke. Het feit dat hij beweerdelijk enige kennis heeft van de terminologie binnen het leger, beperkt zo blijkt, wijzigt niets aan die vaststelling.

Daarnaast is het gelet op het feit dat blijkens de informatie vervat in het administratief dossier de minimumleeftijd voor de aanstelling bij het ANA achttien jaar is, weinig aannemelijk dat verzoeker reeds begin 2006 zou zijn toegetreden tot het Afghaans Nationaal Leger. Immers rekening houdend met de gegevens in de kopie van zijn taskara, zou hij toen slechts maximaal vijftien jaar oud zijn geweest.

Om voorgaande redenen kan aan verzoekers beweerde tewerkstelling bij het ANA, de kern van zijn relaas, geen geloof worden gehecht.

De twee door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde foto's, waarop hij in een legeruniform staat afgebeeld, vermogen geenszins de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde carrière bij het ANA te herstellen. Ze bewijzen immers niet in het minst dat hij effectief bij het ANA zou hebben gewerkt. Het artikel over de aanwezigheid van kinderen werkzaam binnen de Afghaanse politiediensten en bij het Afghaanse leger en het internetartikel d.d. 19 mei 2011 over de rekrutering van militairen bij het Afghaanse leger wijzigen evenmin iets aan de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde activiteiten bij het ANA. Integendeel, in het internetartikel d.d. 19 mei 2011, gebaseerd op getuigenissen van luitenant-generaal Caldwell, de bevelhebber van de NATO trainingsmissie in Afghanistan, wordt bovendien gesteld dat één van de toelatingsvoorwaarden tot het ANA het slagen is in een basistest geletterdheid, daar waar verzoeker steeds heeft verklaard analfabeet te zijn. Tevens blijkt volgens dit artikel dat dokters en een medische staf van het leger nagaan of de rekrut werkelijk de leeftijd heeft die op zijn documenten staat aangegeven en hij dus effectief de vereiste minimumleeftijd van achttien heeft. De verscheidene documenten betreffende verzoekers fysieke en psychische problemen geven geen enkel uitsluitend over de oorzaak van die medische problemen en vermelde verwondingen, welke niet worden betwist. Het document waarop de insignes van de verscheidene rangen binnen het ANA staan afgebeeld en waaruit volgens verzoeker blijkt dat de door hem tijdens zijn gehoor getekende insigne van een sergeant overeenstemt met de werkelijke insigne, doet niets af aan de vaststelling dat zijn algemene kennis omtrent de vele andere insignes zeer beperkt is en ontoereikend voor iemand die beweerdelijk een jaar als onderofficier zou hebben gewerkt. De taskara betreft een kopie van een kopie. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën wordt echter geen bewijswaarde gehecht (RvS, 24 maart 2005, nr. 142.624; RvS, 25 juni 2004, nr. 133.135).

Verzoeker verklaarde tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal, dat op 3 april 2012 plaats vond, dat hij tien dagen voordien zijn zus gevraagd had hem een aantal documenten met betrekking tot zijn legerdienst bij het ANA, zoals onder meer een door het Amerikaanse leger uitgevaardigd rijbewijs om te mogen rijden binnen het presidentieel paleis, op te sturen, maar dat hij ze nog niet had mogen ontvangen. Thans in zijn verzoekschrift stelt hij die documenten tot op heden nog niet te hebben gekregen. Zijn uitleg dat zijn zus, die eveneens analfabeet zou zijn, de documenten destijds aan een derde persoon zou hebben overhandigd, is echter weinig aannemelijk en verklaart geenszins het tot op heden ontbreken van deze documenten. Immers, klaarblijkelijk slaagde zijn zus er reeds meer dan een half jaar geleden wel in om hem een kopie van zijn taskara en enkele foto's te bezorgen.

Nu aan zijn beweerde werkzaamheden bij het ANA niet het minste geloof kan worden gehecht, kan evenmin geloof worden gehecht aan de beweerde problemen die verzoeker naar aanleiding van zijn werk bij het Afghaanse Nationaal Leger met de taliban zou hebben gekend.

Gelet op het ongeloofwaardig karakter van zijn asielrelaas kan verzoeker zich niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Wat tot slot de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet betreft, merkt de Raad op dat voor verzoekers beweerde land van herkomst, Afghanistan, rekening moet worden gehouden met regionale verschillen met betrekking tot de veiligheidssituatie. Het ontbreekt de Raad echter aan concrete, tastbare gegevens om enerzijds te bepalen of verzoeker werkelijk van Afghanistan afkomstig is en anderzijds ten aanzien van welke Afghaanse regio de vraag naar de toepassing van artikel 48/4,

§ 2, c) van de vreemdelingenwet zou moeten worden getoetst. Door de commissaris-generaal werd immers terecht vastgesteld dat aan verzoekers beweerde herkomst uit Afghanistan, alwaar hij volgens zijn verklaringen vanaf zijn geboorte tot aan zijn vertrek in het dorp Wazir Abad in het district Pul-i-Khumri van de provincie Baghlan zou hebben gewoond en geleefd (gehoorverslag 3 april 2012, p. 8), geen geloof kan worden gehecht. Zo blijkt verzoeker niet goed op de hoogte van de geografische indeling van zijn streek. Immers, gevraagd naar de verschillende districten van zijn provincie Baghlan bleek verzoeker slechts vier van de vijftien districten te kennen en verwees hij onder meer naar twee provincies, met name Kunduz en Bamyan (*Ibid.*, p. 12). Zijn verweer dat hij op drie van de vier en dus op één na alle districten grenzend aan zijn eigen district Pul-i-Khumri kon opsommen, verschoont geenszins zijn onwetendheid omtrent de elf andere (namen van) districten in zijn provincie, inzonderheid gelet op het feit dat indien hij werkelijk meermaals naar Kabul zou zijn gegaan waardoor hij verschillende van deze districten vaak doorkruist zou moeten hebben. Voorts verklaarde verzoeker verkeerdelijk dat Munshi Majeed de gouverneur van Baghlan was in de periode van zijn vertrek uit Afghanistan, terwijl uit de informatie opgenomen in het administratief dossier blijkt dat Sayed Ikramuddin Masoomi in de periode tussen 26 juli 2006 en 8 november 2007 gouverneur was. Het feit dat verzoeker de huidige gouverneur benoemde, verklaart geenszins zijn onwetendheid omtrent de naam van diens voorganger in de periode van zijn vertrek, doch geeft eerder blijk van een ingestudeerde kennis. Voorts stelde verzoeker dat de gsm-nummer van zijn zus 009387523 is, terwijl uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Afghaanse gsm-nummers (na de landscode) beginnen met het cijfer 7 en de combinatie 00938 in Afghanistan niet wordt gebruikt. Dat verzoeker, ook al zou hij beweerdelijk moeite hebben met cijfers en zich het nummer van zijn zus enkel visueel op een gsm kunnen herkennen, terwijl uit het gehoorverslag duidelijk blijkt dat hij op de vraag naar haar nummer direct spontaan antwoordde en hij duidelijk overtuigd en zeker was van zijn antwoord (gehoorverslag 3 april 2012, p. 5), hiervan niet op de hoogte was, is erg bevreemdend. Verzoeker, die voorts moeite had met het hanteren van de Afghaanse kalender, bleek daarnaast niet met zekerheid te weten langs welke kant van de weg de auto's rijden in zijn land van herkomst. Immers, toen deze vraag hem werd gesteld, gaf hij geen duidelijk en eenduidig antwoord, doch beperkte hij zich tot de stelling dat in Afghanistan sommige auto's hun bestuurderszit aan de rechterkant hebben en andere dan weer aan de linkerkant (*Ibid.*, p. 15). Dergelijke algemene (waarneembare) zaken, net zoals het feit dat elk Afghaans gsm-nummer met een 7 begint, vereisen niet enige scholing, zodat van verzoeker, ongeacht zijn analfabetisme en zijn psychische problemen en ondanks het feit dat een asielverhoor voor enige stress zorgt, redelijkerwijze een gedegen concrete en correcte kennis hieromtrent kon worden verwacht. Aan verzoekers beweerde (recente) verblijf in en herkomst uit Afghanistan kan gelet op het voorgaande geen geloof worden gehecht.

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld, is de vaststelling dat verzoeker niet recent uit Afghanistan afkomstig is op zich geen reden om hem het statuut van subsidiaire bescherming te ontzeggen. Echter door het feit dat hij als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een beweerd verblijf in het dorp Wazir Abad in het Afghaanse district Pul-i-Khumri behorende tot de provincie Baghlan, tot aan zijn vertrek uit Afghanistan in augustus 2007 zodat er geen duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen immers buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in buurlanden Iran of Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in Tajikistan, Rusland, Dubai of India. Los daarvan is ook het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

De door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde internetartikels betreffende incidenten in de provincie Baghlan en de aanwezigheid van de taliban in Noord-Afghanistan wijzigen niets aan

hetgeen voorafgaat. Immers kan aan zijn beweerde (recente) herkomst uit Afghanistan geen geloof worden gehecht.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER